

Byla C-341/24

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą santrauka pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 98 straipsnio 1 dalį

Gavimo data:

2024 m. gegužės 8 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Corte suprema di cassazione (Italija)

Nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2024 m. gegužės 8 d.

Kasatorė:

Duca di Salaparuta SpA

Kitos kasacinio proceso šalys:

Ministero dell'Agricoltura, della Sovranità Alimentare e delle Foreste

Consorzio volontario di tutela dei vini DOC Salaparuta

Baglio Gibellina Srl

Cantina Giacco Soc.coop. agricola

Madonna del Piraino Soc. coop. agricola

Pagrindinės bylos dalykas

Ginčas pagrindinėje byloje susijęs su prašymu pripažinti saugomos kilmės vietos nuorodos (toliau – SKVN) registraciją vyno sektoriuje ir atitinkamos kontroliuojamos kilmės vietos nuorodos (toliau – KKVN) pripažinimą nacionaliniu lygmeniu niekiniais ir (arba) negaliojančiais. Grįsdama šį prašymą kasatorė tvirtina, kad šios nuorodos yra klaidinančios ir (arba) jas prašoma suteikti nesąžiningai ir bet kuriuo atveju jomis pažeidžiami kitų įmonių prekių ženklai.

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą dalykas ir teisinis pagrindas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl reglamentų Nr. 1493/1999, Nr. 1234/2007 ir Nr. 1308/2013 nuostatų aiškinimo, siekiant nustatyti tvarką, taikytiną tikrinant 2009 m. atliktos vynu, kurių pavadinimas jau buvo pripažintas prieš įsigaliojant Reglamentui Nr. 1234/2007, SKVN registracijos galiojimą. Toks pavadinimas kenkia ankstesniam plačiai žinomam prekių ženklui, todėl gali suklaidinti vartotojus dėl vyno tapatumo.

Pirmuoju prejudiciniu klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą patekęs teismas siekia išsiaiškinti, ar tokiu atveju turi būti taikomos Reglamento Nr. 1493/1999 VII priedo F skyriaus 2 punkto b papunkčio nuostatos ir atitinkamai ar tokia registracija yra leistina, o gal vis dėlto reikia taikyti Reglamento Nr. 1234/2007 118k straipsnio, Reglamento Nr. 479/2008 43 straipsnio 2 dalies ir Reglamento Nr. 1308/2013 101 straipsnio 2 dalies nuostatas ir atitinkamai tokia registracija nėra leistina.

Antrasis prejudicinis klausimas yra susijęs tik su prielaida, kad Teisingumo Teismas gali nuspręsti, jog tikrinant nagrinėjamos SKVN registracijos galiojimą taikomos Reglamento Nr. 1493/1999 F skyriaus nuostatos. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui kyla klausimas, ar tokiu atveju yra kitų nei minėtos nuostatos taisyklių, dėl kurių SKVN negalioja arba pagal ją nesuteikiama apsauga, jeigu ta pati SKVN kenkia plačiai žinomam prekių ženklui ir dėl to gali klaidinti vartotojus dėl vyno tapatumo.

Prejudiciniai klausimai

„1. <...> [A]r vyno sektoriuje iki Reglamento Nr. 1234/2007, vėliau pakeisto Reglamentu Nr. 1308/2013, priėmimo galiojusių nuorodų SKVN–SGN registracijai, visų pirma 2009 m. rugpjūčio 8 d. suteiktai SKVN „Salaparuta“, Nr. PDO-IT-A0795, kiek tai susiję su kliūtimis įregistruoti, remiantis ankstesniu prekių ženklu, dėl kurio reputacijos ir pripažinimo atitinkama SKVN–SGN gali tapti klaidinančia („apsauga gali suklaidinti vartotoją dėl tikrojo vyno tapatumo“), taikoma Reglamento (EB) Nr. 479/2008 43 straipsnio [2 dalis], tiksliau – Reglamento Nr. 1234/2007 118k [straipsnis] (tuometinio Reglamento Nr. [1308]/2013] 101 straipsnio [2 dalis]), pagal kurią SKVN ar SGN apsauga netaikoma, jei atitinkamas pavadinimas gali suklaidinti vartotoją „atsižvelgiant į prekės ženklo reputaciją ir pripažinimą“, o gal ši taisyklė netaikytina pavadinimams, kuriems jau buvo suteikta nacionalinė apsauga prieš įregistruojant prekių ženklą Europos Sąjungoje, taikant teisinio tikrumo principą (2010 m. gruodžio 22 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Bavaria*, byla C-120/2008), pagal kurį faktinės situacijos paprastai, išskyrus kai aiškiai nurodyta priešingai, turi būti įvertintos pagal tuo metu galiojusias teisės normas, taigi ir atitinkamai taikant anksčiau galiojusią reglamentavimo tvarką, kaip nustatyta Reglamente (EB) Nr. 1493/1999, ir pašalinant koliziją tarp kilmės vietos nuorodos ir ankstesnio

prekių ženklo, remiantis minėtu reglamentavimu, įtvirtintu minėto reglamento VII priedo F skyriaus 2 [punkto] b papunkčio nuostatoje?

2. Jei, remiantis atsakymu į pirmąjį klausimą, būtų teigiama, kad šioje byloje nagrinėjamai situacijai reikia taikyti Reglamentą Nr. 1493/1999, ar <...> Reglamento Nr. 1493/1999 F priede numatyta tvarka, kuria siekiama pašalinti koliziją tarp vynui ar vynuogių misai įregistruoto prekių ženklo, kuris yra tapatus vyno saugomoms kilmės vietos nuorodoms ar geografinėms nuorodoms, apima visus skirtingų ženklų bendro egzistavimo ir vynu pavadinimų apsaugos atvejus, ar yra ir kitų SKVN ar SGN negaliojimo ar apsaugos netaikymo prielaidų tuo atveju, kai geografinė nuoroda gali klaidinti visuomenę dėl tikrojo vyno tapatumo dėl ankstesnio prekių ženklo reputacijos, taikant bendrąjį principą, pagal kurį skiriamieji ženklai nėra klaidinantys?“

Nurodytos Sąjungos teisės nuostatos

Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartija, ypač jos 17 straipsnis; Reglamentas (EEB) Nr. 2081/92, ypač jo 14 ir 17 straipsniai; Reglamentas (EB) Nr. 1493/1999, ypač jo 48, 52 ir 54 straipsniai bei VII priedas; Direktyva 2000/13/EB, ypač jos 2 straipsnis; Reglamentas Nr. 753/2002, ypač jo 28 straipsnis; Reglamentas (EB) Nr. 510/2006, ypač jo 3 ir 14 straipsniai; Reglamentas (EB) Nr. 1234/2007, ypač jo 118b, 118i, 118k, 118l, 118s ir 118u straipsniai; Reglamentas (EB) Nr. 479/2008, ypač jo 43, 44, 51 ir 54 straipsniai; Reglamentas (ES) Nr. 1151/2012; Reglamentas (ES) Nr. 1308/2013, ypač jo 101 ir 107 straipsniai.

Nurodytos nacionalinės teisės nuostatos

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nurodo įvairias Italijos teisės normas šiuo klausimu, nors išsamiai jų nenagrinėja, visų pirma 1992 m. vasario 10 d. *Legge n. 164 – Nuova disciplina delle denominazioni d'origine dei vini* (Įstatymas Nr. 164 „Naujos vynu kilmės vietos nuorodų taisyklės“), ypač 1 straipsnį; 1994 m. balandžio 20 d. *Decreto del Presidente della Repubblica n. 348 – Regolamento recante disciplina del procedimento di riconoscimento di denominazione d'origine dei vini* (Respublikos Prezidento dekretas Nr. 348 „Vynu kilmės vietos nuorodų pripažinimo tvarkos taisyklės“); 2005 m. vasario 10 d. *Decreto legislativo n. 30 – Codice della proprietà industriale, a norma dell'articolo 15 della legge 12 dicembre 2002, n. 273* (Įstatyminis dekretas Nr. 30 „Pramoninės nuosavybės kodeksas“) pagal 2002 m. gruodžio 12 d. Įstatymo Nr. 273 15 straipsnį, ypač 14 ir 29 straipsnius; 2003 m. birželio 23 d. *Decreto legislativo n. 181 – Attuazione della direttiva 2000/13/CE concernente l'etichettatura e la presentazione dei prodotti alimentari, nonché la relativa pubblicità* (Įstatyminis dekretas Nr. 181 „Direktyvos 2000/13/EB dėl valstybių narių įstatymų, reglamentuojančių maisto produktų ženklinimą, pateikimą ir reklamavimą, derinimo įgyvendinimas“), ypač 2 straipsnį; 2010 m. balandžio 8 d. *Decreto legislativo n. 61 – Tutela delle denominazioni di origine e delle indicazioni geografiche dei vini, in attuazione dell'articolo 15 della legge 7 luglio*

2009, n. 88 (Įstatyminis dekretas Nr. 61 „Vynų kilmės vietos nuorodų ir geografinių nuorodų apsauga“), įgyvendinantis 2009 m. liepos 7 d. *legge n. 88* (Įstatymas Nr. 88) 15 straipsnį; 2016 m. gruodžio 12 d. *Decreto legislativo n. 238 – Disciplina organica della coltivazione della vite e della produzione e del commercio del vino* (Įstatyminis dekretas Nr. 238 „Vynmedžių auginimo ir vyno gamybos bei prekybos juo ekologinio reglamentavimo taisyklės“).

Glaustas faktinių aplinkybių ir proceso pagrindinėje byloje aprašymas

- 1 Iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad kasatorė pagrindinėje byloje yra vyno gamybos įmonė, kuriai priklauso tam tikri prekių ženklai, kuriais apibūdinami jos gaminami vynai. 2016 m. ji inicijavo bylą, be kita ko, kitoms kasacinio proceso šalims pagrindinėje byloje *Tribunale di Milano* (Milano apygardos teismas, Italija), prašydama visų pirma pripažinti niekine ir (arba) negaliojančia 2009 m. SKVN registraciją ir panaikinti 2006 m. KKVN pripažinimą: ji teigė, kad šios nuorodos yra klaidinančios ir (arba) prašymas jas suteikti buvo nesąžiningas ir bet kuriuo atveju jos kenkia 1989 m. įregistruotiems kasatorės prekių ženkams, kurie yra plačiai žinomi. Iš tikrųjų tiek šiose nuorodose, tiek šiuose prekių ženkluose yra žodis „Salaparuta“. Minėtas teismas atmetė kasatorės pagrindinėje byloje prašymą, todėl ji pateikė skundą dėl šio sprendimo *Corte di appello di Milano* (Milano apeliacinis teismas, Italija). Apeliacinis teismas patvirtino pirmosios instancijos teismo sprendimą. Kasatorė pagrindinėje byloje apskundė šį sprendimą *Corte di cassazione* (Kasacinis Teismas, Italija), kuris yra prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.

Svarbiausi pagrindinės bylos šalių argumentai

- 2 Kasaciniame skunde kasatorė nurodo penkis pagrindus, iš kurių pirmieji trys pagrindai yra reikšmingi atsakant į prejudicinius klausimus.
- 3 Pirmąjį pagrindą kasatorė grindžia Reglamento Nr. 1234/2007 118k straipsnio 2 dalies, kurios formuluotė pakartota Reglamento Nr. 479/2008 43 straipsnio 2 dalyje ir Reglamento Nr. 1308/2013 107 straipsnyje, pažeidimu. Apeliacinis teismas klaidingai nusprendė, kad siekiant patikrinti ginčijamos SKVN galiojimą, reikia taikyti Reglamento Nr. 479/2008 51 straipsnyje nustatytą pereinamojo laikotarpio taisyklę, pagal kurią iš esmės pakartojamos Reglamento Nr. 1234/2007 118s straipsnio nuostatos ir numatoma automatinė nuorodų, kaip antai nagrinėjamų šioje byloje, jau saugomų pagal ankstesnius teisės aktus, t. y. Reglamentą Nr. 1493/1999, apsauga.
- 4 Vis dėlto kasatorė teigia, kad siekiant patikrinti, ar galioja ginčijama SKVN, reikia taikyti Reglamento Nr. 1234/2007 118k straipsnio 2 dalį, pagal kurią kilmės vietos nuorodai nesuteikiama apsauga, jei, atsižvelgiant į prekės ženklo reputaciją ir pripažinimą, ji gali suklaidinti vartotoją dėl tikrojo vyno tapatumo.

- 5 Kasatorės teigimu, viena vertus, nacionaliniu lygmeniu KKVN, kurioje yra žodis „Salaparuta“, buvo pripažinta galiojant Reglamentui Nr. 1493/1999 ir, kita vertus, SKVN, kurioje yra žodis „Salaparuta“, buvo įregistruota vėliau, t. y. 2009 m. rugpjūčio 8 d., galiojant reglamentams Nr. 1234/2007 ir Nr. 479/2008. Reglamente Nr. 1493/1999 tik patvirtinamas nacionalinis pripažinimas, reikalaujant, kad apie jį būtų pranešta Komisijai, tačiau nėra nustatytos tokio pripažinimo ar atsisakymo pripažinti sąlygos. Reglamentu Nr. 1234/2007, iš dalies pakeistu Reglamentu Nr. 491/2009, nuo 2009 m. rugpjūčio 1 d. buvo panaikintas Reglamentas Nr. 1493/1999. Po šios datos atliekant SKVN registravimo procedūrą minėta registracija priklauso nuo galutinio Komisijos sprendimo, o valstybėms narėms patikėta atlikti paprastą preliminarią vertinimo procedūrą.
- 6 Kasatorė primena, kad Reglamento Nr. 479/2008 51 straipsnyje ir Reglamento Nr. 1234/2007 118s straipsnyje nustatytose pereinamojo laikotarpio taisyklėse, kurios perkeltos į Reglamento Nr. 1308/2013 107 straipsnį, buvo numatyta, kad ankstesniu nacionaliniu pripažinimu apsaugoti pavadinimai, saugomi pagal Reglamentą Nr. 1493/1999, turi būti įregistruoti pagal naująją sistemą ir jos tikslais, nebent Komisija iki 2014 m. gruodžio 31 d. atsisakytų juos registruoti administracine tvarka.
- 7 Tokiomis aplinkybėmis, kasatorės teigimu, ankstesniame 13 punkte nurodyta pereinamojo laikotarpio tvarka turi būti suprantama taip, kad pagal Reglamentą Nr. 1493/1999 saugomų pavadinimų atveju nacionalinis KKVN pripažinimas tebuvo tik preliminari sąlyga. Ji būtina, bet nėra pakankama, kad SKVN būtų galima įregistruoti Sąjungos lygmeniu. Taigi SKVN pakeičia ankstesnį nacionalinį pripažinimą, ir, remiantis minėtomis reglamentų Nr. 479/2008 ir Nr. 1234/2007 nuostatomis, esamiems vynu pavadinimams suteikiama apsauga vadovaujantis išimtinai teisės aktais, galiojusiais tuo metu, kai buvo įregistruota šių vynu SKVN.
- 8 Darytina išvada, kad, kaip teigia kasatorė, nauja SKVN registracija, susijusi su pavadinimais, jau pripažintais nacionaliniu lygmeniu pagal Reglamentą Nr. 1493/1999, remiantis Reglamento Nr. 479/2008 51 straipsnyje ir Reglamento Nr. 1234/2007 118s straipsnyje numatyta pereinamojo laikotarpio taisykle, nepatenka į Reglamento Nr. 1493/1999 taikymo sritį, o reiškia naują registraciją, kaip tai suprantama pagal Sąjungos teisę. Nauja registracija turėtų galioti tik nuo tos dienos, kai ji buvo įvykdyta, ir būti saugoma pagal registracijos dieną galiojusią Sąjungos teisę, t. y. pagal Reglamentą Nr. 1234/2007, o šiuo metu – pagal Reglamentą Nr. 1308/2013.
- 9 Šiomis aplinkybėmis kasatorė ginčija skundžiamą sprendimą ta apimtimi, kuria jame nustatyta, kad Reglamento Nr. 479/2008 43 straipsnio 2 dalis netaikoma nagrinėjamos SKVN registracijos galiojimo patikrinimui, remiantis tuo, kad KKVN, kuriame yra žodis „Salaparuta“, pripažinimo nacionaliniu lygmeniu procedūra buvo baigta 2006 m. ir kad minėtam pripažinimui vėliau buvo taikoma Reglamento Nr. 479/2008 51 straipsnyje numatyta apsauga.

- 10 Kasatorė tvirtina, kad, pirma, iki 2009 m. galiojęs nacionalinis KKVN pripažinimas, įskaitant KKVN, kurioje yra žodis „Salaparuta“, buvo panaikintas ir nustojo galioti 2009 m. rugpjūčio 1 d. Antra, ginčijamos SKVN registracija reiškė ne tik minėtos KKVN pripažinimo procedūros užbaigimą, bet ir atskiros administracinės procedūros atlikimą. Ši administracinė SKVN registravimo procedūra, kuri patenka išimtinai į Sąjungos teisės taikymo sritį, buvo pradėta 2009 m. rugpjūčio 8 d. įregistravus nagrinėjamą SKVN ir baigta 2015 m. sausio 1 d., nes Komisija neprašė panaikinti šios registracijos iki 2014 m. gruodžio 31 d. pagal Reglamento Nr. 479/2008 51 straipsnio ir Reglamento Nr. 1234/2007 118s straipsnio nuostatas.
- 11 Kasatorė teigia, kad Reglamento Nr. 1234/2007 118k straipsnyje ir Reglamento Nr. 479/2008 43 straipsnio 2 dalyje numatytas reglamentavimas, pagal kurį pavadinimui netaikoma apsauga, jeigu jis gali klaidinti vartotoją, „atsižvelgiant į prekės ženklo reputaciją ir pripažinimą“, taip pat turi būti taikomas tikrinant ginčijamos SKVN registracijos galiojimą, nes šis reglamentavimas galiojo tiek procedūros, kuria buvo įregistruota nagrinėjama SKVN, pradžios dieną, t. y. 2009 m. rugpjūčio 8 d., tiek procedūros pabaigos dieną, t. y. 2015 m. sausio 1 d.
- 12 Pasak kasatorės, Reglamento Nr. 1493/1999 VII priede nebuvo nuostatos, analogiškos Reglamento Nr. 1234/2007 118k straipsnio 2 daliai, kurioje aiškiai numatyta, kad atsisakoma pripažinti kilmės vietos nuorodą tuo atveju, jei vartotojas galėtų supainioti šią nuorodą su kitu plačiai žinomumu prekių ženklu. Be to, Reglamento Nr. 1234/2007 118l straipsnyje numatyta bendro kilmės vietos nuorodos ir prekių ženklo egzistavimo galimybė kitais atvejais nei nurodyti 118k straipsnio 2 dalyje. Kasatorė teigia, kad nagrinėjamai SKVN taip pat taikomos minėto 118k straipsnio 2 dalies nuostatos.
- 13 Antrajame skundo pagrindu kasatorė subsidiariai (tuo atveju, jei nagrinėjamoje byloje netaikytina Reglamento Nr. 479/2008 43 straipsnio 2 dalis ir Reglamento Nr. 1234/2007 118k straipsnio 2 dalis) tvirtina, kad netgi pagal ankstesnius teisės aktus, t. y. Reglamentą Nr. 1493/1999, draudžiama registruoti vynu pavadinimus, kuriais dėl ankstesnio plačiai žinomo prekių ženklo gali būti klaidinami vartotojai.
- 14 Kasatorė ginčija skundžiamą sprendimą ta apimtimi, kuria jame nustatyta, kad pavadinimas, kuris, kaip šioje byloje, kenkia ankstesniam plačiai žinomam prekių ženklui, gali suklaidinti visuomenę dėl tikrojo vyno tapatumo, taigi yra klaidinantis, turi būti būtinai pripažįstamas galiojančiu pagal Reglamentą Nr. 1493/1999, nes pastarajame aiškiai nenumatyta, kad toks pavadinimas negalioja.
- 15 Pasak kasatorės, atsižvelgiant į sisteminių Reglamento Nr. 1493/1999 aiškinimą, palyginti su kitomis Sąjungos teisės normomis, viena vertus, negalima taikyti klaidinančios geografinės nuorodos apsaugos. Kita vertus, skundžiamame sprendime pateiktas teisės aktų aiškinimas, kad, kiek tai susiję su vynais, klaidinantys pavadinimai nėra negaliojantys vien dėl to, kad jie buvo pripažinti

nacionaliniu lygmeniu prieš priimant Reglamentuose Nr. 479/2008 ir Nr. 1234/2007 numatytas taisykles, yra nepagrįstas.

- 16 Subsidiariai pateiktame trečiajame skundo pagrindu kasatorė remiasi prielaida, kad Reglamento Nr. 1493/1999 VII priedas turi būti aiškinamas taip, kad jame taip pat numatyta SKVN, kuri dėl ankstesnio prekių ženklo reputacijos gali klaidinti vartotojus dėl tikrojo vyno tapatumo, apsauga; tokiu atveju pagal Reglamento Nr. 1493/1999 VII priedo F skyriaus 2 punktą šis ankstesnis prekių ženklas, jeigu jis yra tapatus, kaip šiuo atveju, vėliau įregistruotai SKVN, net nebegalėtų būti naudojamas, todėl, kasatorės teigimu, toks prekių ženklas būtų eksproprijuotas be jokios naudos visuomenei ir nesuteikiant kompensacijos.
- 17 Šiuo klausimu kasatorė nurodo nepagrįstą skirtingą požiūrį, palyginti su ta pačia situacija, kiek tai susiję su ryšiu tarp labai gerą reputaciją turinčio ankstesnio prekių ženklo ir SKVN, vėliau įregistruotos pagal Reglamentą Nr. 2081/1992, susijusį su žemės ūkio produktų ar maisto produktų, išskyrus vyną, kilmės vietos nuorodomis. Iš tikrųjų pastarojo reglamento 14 straipsnio 3 dalyje numatyta: „Kilmės vietos nuoroda arba geografinė nuoroda neįregistruojama, kai, atsižvelgiant į prekės ženklo reputaciją, pripažinimą ir jo naudojimo laikotarpį, registracija gali suklaidinti vartotoją dėl tikro[jo produkto tapatumo].“

Glaustas prašymo priimti prejudicinį sprendimą pagrindimas

- 18 Iš nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad pirmasis prejudicinis klausimas yra susijęs su apsaugos sistema, taikytina tokiose situacijose, kokia nagrinėjama pagrindinėje byloje, susijusiose su 2006–2009 m. laikotarpiu, per kurį 2006 m. valstybėje narėje buvo suteikta jau prieš tai galiojusi kilmės vietos nuoroda, t. y. KKVN, kuri buvo papildyta arba pakeista Sąjungos lygmens apsauga, t. y. SKVN. Šiuo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui kyla abejonė, ar pirmasis – nacionalinis – pripažinimas galioja ir jam taikoma apsauga pagal Reglamentą Nr. 1439/1999, ar reikia manyti, kad šį pripažinimą pakeitė SKVN, todėl šiai nuorodai taikomi teisės aktai, galiojantys tos pačios SKVN registracijos procedūros metu.
- 19 Kiek tai susiję su Sąjungos teisiniu pagrindu, nutartyje dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą pabrėžiama, kad Reglamente Nr. 1493/1999 buvo numatyta pirmoji vyno rinkos reglamentavimo peržiūra, kuria remiantis nustatomas vynu klasifikavimas. Reglamentu Nr. 479/2008 nustatoma naujas vyno sektoriaus klasifikavimas, pagal kurį SKVN ir SGN numatyta suteikti vynams, turintiems specifinį ryšį su kilmės teritorija.
- 20 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo teigimu, SKVN ir SGN taikymas vyno sektoriuje paprastai lėmė nacionalinių apsaugos sistemų netaikymą, todėl su šiuo sektoriumi susijusiuose reglamentuose nustatytos pereinamojo laikotarpio taisyklės, siekiant atsižvelgti į tai, kad kai kuriuose Sąjungos nacionalinės teisės aktuose jau buvo numatytas kilmės vietos nuorodų reglamentavimas. Italija, naudodamasi Reglamente Nr. 1308/2013 numatyta

galimybe, išsaugojo nacionalines nuorodas, todėl jos ir toliau gali būti naudojamos kartu su europinėmis nuorodomis. Šiuo klausimu kilmės vietos nuoroda „SKVN“ ir toliau išsaugotų savo vertę nacionaliniu lygmeniu.

- 21 Be to, nutartyje dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą nurodyta, kad SKVN registravimo procedūrą sudaro trys etapai. Pirmajame etape vyno gamintojai pateikia paraišką registruoti SKVN valstybėje narėje, kurioje yra vyno gamybos vietovė. Antrajame etape, valstybė narė, patikrinusi, ar įvykdytos sąlygos, ir išsprendus galimus prieštaravimus, perduoda paraišką Komisijai. Trečiajame etape Komisija atlieka papildomą patikrinimą ir priima galutinį sprendimą dėl SKVN registracijos.
- 22 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas taip pat nurodo Teisingumo Teismo sprendimą *Bavaria*, C-120/2008, susijusį su Reglamento Nr. 2081/1992 dėl žemės ūkio produktų ir maisto produktų geografinių nuorodų ir kilmės vietos nuorodų apsaugos išaiškinimu. Tame sprendime numatyta, kad, pirma, teisinio tikrumo principui prieštarauja Sąjungos teisės akto taikymo pradžios momento nustatymas anksčiau už šio akto paskelbimą, nebent išimtiniais atvejais to reikalautų siekiamas tikslas ir būtų tinkamai apsaugoti suinteresuotųjų asmenų teisėti lūkesčiai. Antra, tame pačiame sprendime Teisingumo Teismas nusprendė, jog pagal tą patį principą reikalaujama, kad visos faktinės situacijos paprastai, išskyrus kai aiškiai nustatyta priešingai, būtų įvertintos pagal tuo metu galiojančias teisės normas. Be to, nors naujasis įstatymas yra skirtas tik ateičiai, jis taip pat taikomas (išskyrus leidžiančias nukrypti nuostatas) pagal ankstesnį įstatymą atsiradusių situacijų pasekmėms ateityje.
- 23 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pažymi, kad, remiantis skundžiamu sprendimu, šiuo atveju taikomas Reglamento Nr. 479/2008 51 straipsnis, kuriuo vadovaujantis pagal Reglamento Nr. 1493/1999 54 straipsnį jau saugomos kilmės vietos nuorodos automatiškai saugomos taikant to paties Reglamento Nr. 479/2008 46 straipsnyje numatytą registraciją, nedarant poveikio Komisijos galimybei nurodyti panaikinti apsaugą ne vėliau kaip 2014 m. gruodžio 31 d.
- 24 Vis dėlto, kasatorės teigimu, Reglamento Nr. 479/2008 51 straipsnio ir Reglamento Nr. 1234/2007 118s straipsnio nuostatos taikomos tik ginčijamos SKVN registravimo procedūrai, o Reglamento Nr. 479/2008 43 straipsnio 2 dalies nuostata taikoma tikrinant tos pačios SKVN registracijos galiojimą, nes 2009 m. rugpjūčio 8 d. įregistruota nagrinėjama SKVN yra nauja aplinkybė, kuri nepatenka į Reglamento Nr. 1493/1999 taikymo sritį, kadangi pastarasis buvo panaikintas nuo 2009 m. rugpjūčio 1 d.
- 25 Antrasis prejudicinis klausimas yra susijęs su prielaida, kad Reglamentas Nr. 1493/1999 taikomas pirmajame klausime nurodytam atvejui. Nutartyje dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą pabrėžiama, kad minėtame reglamente nėra konkrečios nuostatos, kuria būtų galima išspręsti koliziją tarp plačiai žinomo ankstesnio prekių ženklo ir vėlesnės kilmės vietos nuorodos, kuri kenkia šiam

prekių ženklui ir gali suklaidinti vartotojus. Šiomis aplinkybėmis prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui kyla klausimas, ar sistemiškai aiškinant prekių ženklų teisės aktus galima taikyti bendrąjį principą, pagal kurį prekių ženklai, įskaitant kilmės vietos nuorodas, saugomi nuo vėlesnių klaidinančių ženklų, atsižvelgiant į Reglamento Nr. 2081/1992 14 straipsnį, net jeigu jis netaikomas vyno sektoriui.

- 26 Kaip pažymi prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, minėtu Reglamentu Nr. 2081/1992, skirtingai nei Reglamentu Nr. 1493/1999, buvo siekiama visiškai ir išimtinai reglamentuoti kilmės vietos nuorodų sritį. Konkrečiai kalbant, Reglamento Nr. 2081/1992 14 straipsnio 3 dalyje įtvirtinta taisyklė, pagal kurią kilmės vietos nuoroda neturi būti registruojama, kai, atsižvelgiant į prekės ženklo reputaciją, pripažinimą ir jo naudojimo laikotarpį, registracija gali suklaidinti vartotoją dėl tikrojo produkto tapatumo. Ši taisyklė vynams buvo nustatyta tik Reglamentu Nr. 497/2008.
- 27 Šiuo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas primena, kad pagal įvairias normas draudžiamas bet koks skiriamasis ar apibūdinamasis ženklas, prekių ženklas ar kilmės vietos nuoroda, galintys suklaidinti visuomenę, pavyzdžiui, 1883 m. kovo 20 d. Paryžiaus konvencijos dėl pramoninės nuosavybės saugojimo 10a straipsniu, 1891 m. balandžio 14 d. Madrido susitarimo dėl kovos su melagingomis ar klaidinančiomis kilmės nuorodomis, vėliau persvarstyto Vašingtone, Hagoje, Londone ir Lisabonoje, 3a straipsniu ir Direktyvos 2000/13 2 straipsniu.
- 28 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pabrėžia, kad, kitų kasacinio proceso šalių teigimu, kilus kolizijai tarp prekių ženklų ir kokybės nuorodų, dažnai taikoma kitokia nei pagrindinė taisyklė dėl skiriamųjų ženklų, pagal kurią anksčiau galiojusios teisės yra viršesnės už vėliau įsigaliojusias teises. Šiuo klausimu iš Sąjungos teisės aktų darytina prielaida, kad juose numatyta kokybės nuorodoms palanki tvarka, o tai reiškia, kad jos turi pirmenybę kitų skiriamųjų ženklų atžvilgiu.
- 29 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo teigimu, vyno sektoriuje saugomų nuorodų ir prekių ženklų ryšys, panašiai kaip ir kitų žemės ūkio ir maisto produktų atveju, iš esmės buvo reglamentuotas tik Reglamentu Nr. 479/2008, kuriuo nustatyta nauja vynu SKVN ir SGN registravimo Bendrijos lygmeniu sistema, įsigaliojusi 2009 m. rugpjūčio 1 d. ir pakeitusi Reglamentu Nr. 1493/1999 nustatytą sistemą. Ši sistema buvo grindžiama nacionaliniu lygmeniu įregistruotų ir vėliau automatiškai Bendrijos lygmeniu pripažintų nuorodų registracija.